herpy

FRØER

Magnificent Tree Frog

Ranoidea splendida

Ranoidea splendida er en stor, kraftig træfrø på 10-11 cm fra Kimberley i det nordvestlige Australien. Den er grøn med klart gul underside af ben og fødder og ofte små lyse pletter på ryggen, og ældre dyr får enorme kirtelvulster over hovedet. Den er nataktiv, rolig og hårdfør i fangenskab, men bliver let for fed.

Familie: Pelodryadidae Tidligere navn: *Litoria splendida; Pelodryas splendida* **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**10-11 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**7-20 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Savanne og klippeterræn**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Hotspot	**28-30 °C**
Temperatur, nat	**19-23 °C**
Luftfugtighed	**70-90 %**
Vand	**Vanddel** dybde 2-10 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**150-2.000**
Lægninger pr. år	**3-4**
Klækning	**1-3 dage**
Larvetid	**30-60 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne. Australien tillader ikke indsamling og eksport af vilde dyr, så dyr i handlen er opdrættede. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ranoidea splendida er en af Australiens største træfrøer. Hannerne når omkring 10 cm og hunnerne omkring 11 cm fra snude til kloak. Kroppen er bred og kraftig, og fingre og tæer har store, runde hæfteskiver.

Ryggen er olivengrøn til lysegrøn, og bugen er hvid. Undersiden af fødder og ben er klart gul, og de fleste dyr har små hvide eller svovlgule pletter på ryggen, tætte hos nogle og sparsomme hos andre. Det mest karakteristiske træk er parotoidkirtlerne, de store kirtelvulster bag øjnene: hos ældre dyr dækker de hele issen og hænger ned over trommehinden, så trommehinden, der ellers er næsten lige så stor som øjet, er delvist skjult. Hos *Ranoidea caerulea*, som arten ligner meget, er kirtlerne markant mindre. Unge dyr har endnu ikke de store kirtler og er derfor sværere at skelne fra den.

I 2024 blev det første dyr med blå hud fundet i naturen. Farven skyldes en mutation, der fjerner det gule pigment (axanthisme), så kun det blå bliver tilbage.

Arten blev beskrevet i 1977 og er tidligere ført til slægten *Litoria*. Den kendes derfor også som *Litoria splendida* og i nyere litteratur som *Pelodryas splendida*. Artsnavnet splendida betyder strålende eller prægtig.

Hudgift: De store kirtler udskiller et hudsekret, men en giftvirkning på mennesker er ikke dokumenteret. Sekretet bør behandles som biologisk virksomt, som hos *Ranoidea caerulea*: vask hænder efter kontakt, og rør ikke ved øjne og mund forinden.

Udbredelse og levested

Ranoidea splendida har en begrænset udbredelse i det nordvestlige Australien. Den lever i Kimberley-regionen i det nordlige Western Australia og strækker sig mod øst ind i det nordvestlige Northern Territory. Arten er ikke kendt uden for Australien.

Australien tillader ikke eksport af vilde dyr, så alle dyr uden for landet stammer fra opdræt.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Ranoidea splendida lever i skov og åbent skovland i Kimberleys klippelandskab. Klimaet er monsunpræget: en varm og meget våd regntid i den sydlige halvkugles sommer og en lang, tør og lun tørtid resten af året.

Arten er nataktiv. Om dagen gemmer den sig i huler og klippesprækker, hvor luften er køligere og fugtigere. Samme steder overlever den tørtiden. Om natten sidder den på grene og sten og i vegetationen nær vand og jager.

Frøen trives omkring bygninger og sidder ofte i toiletbygninger, brusere og vandtanke, som giver fugtige, skyggefulde gemmesteder. Yngletiden ligger formentlig i regntiden. Hannens kald er et dybt, gentaget "crawk-crawk-crawk", der minder meget om kaldet hos *Ranoidea caerulea*. Yngleadfærden i naturen er kun lidt kendt.

Pasning

TERRARIET

Der findes forholdsvis lidt viden om pasningen af *Ranoidea splendida* i fangenskab. Pasningen her bygger på det, der er kendt om arten, og på den nære slægtning *Ranoidea caerulea*, som har samme størrelse og levevis. Tallene for terrariet er lånt fra *R. caerulea*.

Et par skal have et terrarie på mindst 45 × 45 × 60 cm. En gruppe på 3-4 dyr skal have mindst 60 × 45 × 60 cm. Højden betyder mere end bundarealet, fordi frøen klatrer. Terrariet skal være helt lukket med et tætsluttende låg, men have god ventilation, for frøen finder alle sprækker.

Beplant med kraftige, glatbladede og ugiftige planter som *Monstera*, *Philodendron*, *Epipremnum* og bromelier, for frøerne er tunge og hårdhændede. Grene, korkbark og flade sten giver siddepladser og skjul. Bunden kan være kokosfibre eller fin jord, som ikke skader, hvis frøen kommer til at sluge lidt. Undgå grus og småsten. Planterne kan blive stående i potter, skjult mellem bark og sten, så de er lette at skifte.

Giv frøen et par mørke, kølige skjul, for den hviler om dagen. Hold kun dyr af samme størrelse sammen, for store dyr æder mindre.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 24-28 °C om dagen og 19-23 °C om natten. Der skal være et lidt varmere sted foroven, op til 30 °C, og køligere steder lavere nede, så frøen selv kan vælge. Varm op med en termostatstyret varmemåtte på terrariets side eller en svag varmelampe i et godt ventileret terrarie. Hold varmekilden uden for frøens rækkevidde, så dyret ikke kan sidde direkte på den.

Sæt et termometer foroven og et forneden, for varmen samler sig højt oppe. Temperaturen må ikke komme over 30 °C. Overophedning tørrer frøen ud og stresser den. Der er ikke brug for vinterhvile, men en køligere og tørrere periode på 5-6 uger bruges til at sætte gang i avlen (se Parring).

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Luftfugtigheden skal være høj, 70-90 %, med en lille sænkning i dagtimerne. Forstøv terrariet hver dag eller hver anden dag, helst om aftenen, når frøen vågner. Et fast vandparti holder på fugten, og så kan forstøvningen være sjældnere. Lad bunden tørre lidt op mellem forstøvningerne, så den ikke bliver mudret.

Forstøv med regnvand eller postevand, der er afkloret eller har stået et par dage. God ventilation er lige så vigtig som fugten, for stillestående, fugtig luft giver luftvejsproblemer og hudinfektioner. Luftfugtigheden er ikke dokumenteret for arten; tallet bygger på *Ranoidea caerulea*.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Ranoidea splendida skal altid have adgang til rent vand. Et fast vandparti på 2-10 cm, afskærmet med glas og silikone fra resten af bunden, er bedst, og et biologisk filter som i et akvarium holder vandet rent. En stor, lav og let udtagelig skål kan bruges i stedet.

Vandet skal være nemt at komme op fra, fx ad grene eller store sten. Frøen sidder gerne i vandet og optager det gennem huden. Brug regnvand eller postevand, der er behandlet mod klor eller har stået et par dage. Brug ikke destilleret vand i vandskålen. Skift vandet ofte, fordi frøen æder meget og sviner tilsvarende. Brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler i terrariet, for padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

Frøen er nataktiv og har ikke brug for stærkt lys. Et lysstofrør i terrariet tjener primært planterne, og rør er bedre end glødepærer, som varmer og udtørrer. Hold lyset tændt 12-14 timer om dagen med mørke nætter.

UVB er valgfrit. Bruges det, skal kilden være svag (Ferguson-zone 1), og der skal være rigelig skygge, så frøen kan trække sig væk. Skift UVB-røret hver sjette måned. Behovet er ikke undersøgt for arten og er lånt fra *Ranoidea caerulea*.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Ranoidea splendida æder levende fårekyllinger, fluer, møl, regnorme og andre insekter, som den kan gabe over. Den tager kun bytte, der bevæger sig. Melorme, kæmpemelorme og voksmøllarver er godbidder, som gives i små mængder; vælg melorme, der netop har skiftet skind. Museunger er ikke nødvendige og gør frøen fed.

Voksne dyr fodres to gange om ugen. Unge dyr fodres dagligt eller hver anden dag. Giv kun så meget, som frøen æder på 10-15 minutter. Støv foderet med kalk- og vitaminpulver, og fodr foderdyrene med grønt og korn inden.

Arten bliver let for fed. Hænger hudfolden over trommehinden mere end halvt ned, får frøen for meget at spise. Er den slet ikke synlig, er frøen for tynd. Unger på 10-35 mm tager bananfluer, små fårekyllinger og stuefluer.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ranoidea splendida er rolig og tilvænner sig hurtigt fangenskab. De fleste dyr bliver tamme, når de ses dagligt, men arten er nataktiv, så den sidder ofte skjult om dagen. Den er ikke social uden for yngletiden og kan holdes alene, i par eller i grupper af jævnstore dyr. Hannerne kalder højt med et dybt, gentaget "crawk", især når luftfugtigheden stiger, så terrariet hører ikke hjemme i et soveværelse.

Undgå unødig håndtering. Huden er sart, og stress øger risikoen for sygdom. Hænderne skal være skyllet fri for sæbe og creme og være våde, før frøen røres; en ren plastikpose kan også bruges som handske. Vask hænder bagefter.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene kendes på struben: hannen har en rynket strubesæk og kan have mørke brunstpuder ved tommelfingerroden, mens hunnens strube er hvid og huden strammere. Hannerne når omkring 10 cm og hunnerne omkring 11 cm, men størrelsen alene er ikke et sikkert kendetegn. Unge dyr kan ikke kønsbestemmes, så en lille gruppe på 4-5 dyr giver den bedste chance for begge køn. Hvornår arten bliver kønsmoden, er ikke dokumenteret. Kendetegnene er lånt fra *Ranoidea caerulea*.

PARRING

I naturen yngler *Ranoidea splendida* formentlig i regntiden. I fangenskab sættes gang i avlen ved at stoppe forstøvningen i 5-6 uger og sænke temperaturen til omkring 22 °C, med 10 cm vand og 10 timers lys. Derefter vender dyrene gradvist tilbage til normale forhold, og terrariet forstøves kraftigt, så det ligner regntidens begyndelse. Et regnkammer kan også bruges. Hannen omklamrer hunnen bag forbenene og befrugter æggene, mens hun lægger dem. Et par kan lægge 3-4 kuld om året.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene i stillestående vand, omgivet af klar gelé. Antallet pr. lægning er ikke dokumenteret for arten; hos *Ranoidea caerulea* er det 150-2000 æg, og tallet i boksen er lånt derfra. Der er ingen yngelpleje, så tag de voksne ud, eller flyt æggene til et separat kar.

Haletudserne lever af alger og i fangenskab af tørfoder til akvariefisk. Fodr dagligt, skift vandet ofte, og fordel dem på flere kar, hvis de bliver mange.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 1-3 dage, og haletudserne er færdigudviklet efter omkring en til to måneder. Tallene er lånt fra *Ranoidea caerulea*; for arten selv er de ikke dokumenteret. Enkelte haletudser kan blive i vandet langt længere, op til et år.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen let kunne komme op af vandet. Sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er meget små og skal fodres dagligt med bananfluer og bittesmå fårekyllinger, støvet med kalk, indtil de kan tage større foder. Hold dem i et fugtigt opdrætsterrarie med planter og en lav vandskål. Sortér ungerne efter størrelse, for større dyr æder mindre. Hvor hurtigt ungerne vokser til voksenstørrelse, er ikke dokumenteret for arten.

Sundhed og typiske fejl

Ranoidea splendida er hårdfør, men de samme problemer går igen hos store løvfrøer:

- Overvægt: for meget foder giver fedtfolder over øjne og trommehinde og forkorter livet. Fodr sparsomt, og følg folden over trommehinden.
- Infektioner i huden: røde eller blålige misfarvninger og hvide, vattede områder, især på bugen og indersiden af bagbenene, skyldes bakterier og svampe og kræver hurtig behandling.
- Luftvejsproblemer ved dårlig ventilation.
- Kramper eller rystelser i benene er et faresignal, ofte forbundet med kalk- og vitaminmangel.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) er en dødelig sygdom hos padder. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen, og flyt dem ikke mellem steder.

En sund frø er kraftig og muskuløs og har stor appetit. En syg frø sidder oftere på bunden og virker slank. Søg en dyrlæge med forstand på padder, og isolér dyret, hvis det ikke trives.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.